

USNESENÍ

Okresní soud Plzeň-město rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Strejcem v exekuční věci

oprávněné: **Klub českých turistů**, IČO 00505609
sídlem Revoluční 1056, 110 00 Praha
zastoupená advokátem JUDr. Mojmírem Přívarou
sídlem Kovářská 1253/4, 301 00 Plzeň

proti
povinné: **Litera Plzeň s.r.o.**, IČO 47715685
sídlem Školní 940/68, 312 00 Plzeň
zastoupená advokátkou Mgr. MUDr. Janou Kollrossovou
sídlem náměstí Republiky 202/28, 301 00 Plzeň

pro vydání věci, o námitkách povinné proti příkazu k úhradě nákladů exekuce

takto:

- I. Příkaz k úhradě nákladů exekuce č.j. 176 EX 04108/16-339 vydaný dne 13. 10. 2025 pověřeným soudním exekutorem JUDr. Josefem Lavičkou, Exekutorský úřad Cheb, se ve výroku I. mění tak, že odměna soudního exekutora se určuje částkou 165 240 Kč, daň z přidané hodnoty se určuje částkou 44 182,74 Kč a celková částka, která se ukládá povinnému uhradit na náklady exekuce, se určuje ve výši 254 576,74 Kč, ve zbývajících částech se výrok I. a rovněž výrok II. příkazu k úhradě nákladů exekuce potvrzují.
- II. Povinnému se ukládá povinnost uhradit náklady oprávněného vzniklé v tomto řízení o námitkách povinného proti příkazu k úhradě nákladů exekuce, které se určují ve výši 8 543 Kč.

Odůvodnění:

1. Okresní soud Plzeň-město pověřil dne 19. 10. 2016 soudního exekutora JUDr. Josefa Lavičku, Exekutorský úřad Cheb, provedením exekuce podle vykonatelného rozhodnutí Městského soudu v Praze č.j. 21 Cm 20/2016-14 ze dne 9. 9. 2016 k vymožení pohledávky oprávněného vůči povinnému, a to vydáním Seznamu předplatitelů časopisu „TURISTA“, který bude aktualizován ke dni 2. 9. 2016 a bude obsahovat datum narození, jméno a příjmení a kontaktní adresu předplatitelů. Pověřený soudní exekutor vede exekuci pod sp. zn. 176 EX 04108/16. Exekuce byla částečně omezena pravomocným usnesením soudního exekutora č.j. 176 EX 04108/16-044 ze dne 25. 1. 2018 ohledně vymožení povinnosti sdělit údaje o datu narození jednotlivých předplatitelů ve vymáhaném seznamu. Dále byla exekuce částečně zastavena usnesením tohoto soudu č.j. 74 EXE 3558/2016-341 ze dne 19. 12. 2018 ohledně vymožení povinnosti povinné spočívající ve vydání Seznamu předplatitelů časopisu „TURISTA“, který bude aktualizován ke dni 2. 9. 2016 a bude obsahovat jméno a příjmení a kontaktní adresu předplatitelů, neboť tento předmět exekuce byl povinným oprávněnému vydán dne 24. 10. 2018, usnesení nabylo právní moci dne 26. 7. 2019. V současné době je tak exekuce vedena již pouze pro vymožení nákladů oprávněného a soudního exekutora vzniklých v této exekuci.
2. Podáním ze dne 31. 10. 2025 podal povinný včasné námitky proti příkazu k úhradě nákladů exekuce č.j. 176 EX 4108/16-339 ze dne 13. 10. 2025. V nich především namítl, že předmětem exekučního

řízení v žádném případě nebyla databáze (míněno předplatitelů časopisu Turista), databázi přitom znalkyně (míněna zřejmě znalkyně Hana Moulíková) sama definuje zcela jiným způsobem, než je definována věc, která je předmětem řízení, když se nikdy nemělo jednat o databázi, ale o písemný seznam. Povinný má za to, že obsahem spisu je prokázáno, že databáze předplatitelů i seznam předplatitelů obsahují jiné podstatné náležitosti, které seznam, jenž je předmětem řízení, obsahovat nemohl (data narození) či oprávněný nechtěl. Seznam tak, jak byl definován oprávněným, neměl žádnou faktickou hodnotu, nebyl funkční a nebyl tedy způsobilý ke vzniku jakéhokoliv prospěchu jakémukoliv subjektu, nebyl v té době obchodovatelným, nebyl ani součástí podniku oprávněné ani povinné. Povinný uvedl, že předkládá pro názornost část seznamu, který byl požadován a předán ve struktuře jméno, příjmení, adresa, a část skutečného seznamu pořízeného z databáze předplatitelů, který obsahuje nepoměrně více (pro realizaci předplatného časopisu nezbytných) položek. V daném případě se jednoznačně jedná o seznam, který měl být dle oprávněného používán k distribuci časopisu a jedná se tedy o dodavatelsko-odběratelský vztah, v němž je znalcem Ing. Zdražil, s jehož posudkem skutečnosti uvedené povinným zcela korespondují. Soud není odborníkem na stanovení ceny nehmotných věcí či jiné ekonomické otázky a z toho důvodu je soud i exekutor povinen řídit se odbornými názory, které jsou součástí spisu a hodnota vydávané věci je dvěma nezávislými odborníky stanovena na částku podstatně nižší, než je 180 000 Kč (viz vyjádření společnosti PricewaterhouseCoopers). Výsledky znaleckého zkoumání a odborných vyjádření jsou v takovém nepoměru, že je zcela na místě, aby byl zadán revizní znalecký posudek. Povinný dále znovu vznesl námitky vůči odbornosti znalkyně Moulíkové, ke způsobu, jakým byla exekutorem ustanovena a jak jí byl zaslán spis s ohledem na velmi krátkou dobu vypracování znaleckého posudku. Znalkyně dle povinného nedodržela pokyny soudu, který dle názoru povinného jednoznačně konstatoval, že je nutné v rámci vypracování ceny přihlídnout i k výdajům, což je vyjádřeno i v odborném vyjádření znalce Ing. Zdražila, k němuž by mělo být dle názoru povinného přihlídnuto. Zisk či příjem z vydávání časopisu není generován existující databází, ale produktem – časopisem, jehož autorství, redigování, grafická úprava, tisk a distribuce jsou spojeny s nemalými náklady blížícími se částce tržeb. Nejedná se přitom o databázi, ale o pouhý seznam jmen a adres předplatitelů k jednomu datu, kdy takový seznam byl již následující den odlišný a zcela jiný než v době – týdnech, měsících či letech, podle toho, kdo si v dané době prodloužil předplatné či nově předplatil a komu předplatné skončilo. Je nutné sledovat, zda výkon práva nebyl šikanózního charakteru a dle povinného je zcela zřejmé, že tento seznam, který požadoval oprávněný, byl požadován šikanózně, neboť oprávněný měl přístup k úplné databázi předplatitelů již před nařízením exekuce. Nábor předplatitelů se nečinil adresným zasíláním jednotlivých návrhů předplatného, ale tzv. vkladem do posledních čísel časopisu Turista, nebyl tedy k obnovení předplatného a k jeho šíření nutný žádný seznam a distribuce byla zajišťována třetí osobou. Dle daného seznamu se distribuce časopisu provádět nedala, nebylo z ní totiž zřejmé, komu má být časopis zaslán (předplatitel může být plátcem a nemusí být adresátem), za kolik čísel, kdy a jak bylo uhrazeno předplatné a další skutečnosti, které jsou pro distribuci časopisu podstatné (lze si například také objednat předplatné pro jinou osobu jako dárek, což se běžně děje a z daného seznamu to nebylo možné vyčíst). Oprávněný měl dle povinného do databáze předplatitelů neomezený přístup od začátku září 2016 a důvodem trvání na vydání nefunkčního seznamu s nulovou hodnotou byla dle povinného šikana a neznalost. Zastavení řízení tedy zavinil oprávněný, úmyslně a lstí vedl po delší dobu exekuci pro vydání věci, které nebylo možné splnit. Povinný poukázal na to, že žaloba ve věci meritorně projednána nebyla a není tedy postaveno na jisto, zda na vydání bez protiplnění daného seznamu měl oprávněný právní nárok, a dle názoru povinného je to minimálně pro účely náhrady nákladů v řízení nutné zjistit. Na tvorbě a udržování databáze předplatitelů se oprávněný žádným způsobem nepodílel a za vydání této databáze měl zcela

jednoznačně zaplatit cenu, která by odpovídala hodnotě této databáze a která dle závěrů Ing. Zdražila činí maximálně 19 000 Kč, nikoliv však hodnota seznamu jako předmětu v řízení. Exekuční řízení je dle povinného zatíženo řadou procesních kroků, a povinný se proto domnívá, že je na místě exekutorovi žádnou odměnu nepřiznat s ohledem na to, že dosud nezajistil ocenění věci, která je předmětem řízení, když oceňuje věc, která předmětem řízení není. Rovněž oprávněnému žádá odměna za jeho činnost nenáleží, případně by jí měl hradit oprávněný, který postupoval při nařízení exekuce i v jejím průběhu šikanózním způsobem. Povinný navrhl, aby napadené rozhodnutí exekutora bylo zrušeno a věc byla pokud možno předána jinému exekutorovi k řešení a aby bylo rozhodnuto tak, že vedená věc má nulovou hodnotu či maximálně hodnotu 19 000 Kč a z té bylo vycházeno a byla přiznána úhrada nákladů povinné.

3. Oprávněný se k námitkám povinného vyjádřil podáním ze dne 22. 12. 2025, kdy uvedl, že povinný opakovaně předkládá námitky, kterými zpochybňuje věcnou správnost vykonávaného usnesení o nařízení předběžného opatření a opakuje námitky, o kterých již bylo pravomocně a definitivně rozhodnuto v rámci rozhodování o návrzích povinného na zastavení exekuce. Odkázal na předchozí rozhodnutí exekučního soudu a Krajského soudu v Plzni jako soudu odvolacího, kterými bylo pravomocně stanoveno, že zastavení exekuce zavínil povinný a že oprávněný a soudní exekutor mají nárok na náhradu nákladů exekuce v plném rozsahu (bod č. 10 usnesení Krajského soudu v Plzni, č. j. 13 Co 136/2019-510 ze dne 6. 6. 2019, v němž se konstatuje, že z vyložených důvodů, tj. protože exekuce byla od počátku vedena podle vykonatelného exekučního titulu pro povinnost, kterou povinná před zahájením exekuce nesplnila, nýbrž ji splnila až v průběhu exekuce v přímé souvislosti s ní, je povinná uhradit oprávněnému účelně vyložené náklady exekučního řízení a soudnímu exekutorovi náklady exekuce). Námitky povinné ze dne 31. 10. 2025 hodnotí oprávněný jako nedůvodné, znalecký posudek, včetně jeho doplnění, je určitým a zcela přezkoumatelným podkladem pro vydané rozhodnutí. Navrhl proto napadené rozhodnutí soudního exekutora potvrdit.
4. Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu (zák. č. 120/2001 Sb. v platném znění), nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
5. Z napadeného příkazu k úhradě nákladů exekuce č.j. 176 EX 4108/16-339 ze dne 13. 10. 2025 bylo exekučním soudem zjištěno, že výrokem I. tohoto rozhodnutí soudní exekutor uložil povinnému uhradit náklady exekuce, které určil celkem částkou 276 792,34 Kč včetně DPH, výrokem II. soudní exekutor uložil povinnému povinnost uhradit náklady oprávněného, které exekutor určil částkou 150 318,30 Kč. Soudní exekutor takto rozhodl po vypracování doplňku znaleckého posudku znalkyně Hany Moulíkové a jako základ pro výpočet výše odměny exekutora a nákladů oprávněného použil částku 1 224 000 Kč, jak ji znalkyně stanovila jako hodnotu předmětu řízení k roku 2016 již ve svém posudku ze dne 13. 1. 2025 č. 7196-25. Soudní exekutor odůvodnil, z jakého důvodu k tomuto výpočtu nepoužil vyšší hodnotu předmětu exekučního řízení stanovenou znalkyní k roku 2018, neboť vycházel z toho, že k roku 2016 se vztahovala představa a legitimní očekávání obou účastníků řízení o vzniku a výši nákladů, které v průběhu řízení vznikají, a účastníci měli od roku 2016 představu o tom, jaké náklady jsou s postupem exekuce spojeny. Svoji odměnu soudní exekutor stanovil dle § 8 vyhlášky č. 330/2001 Sb. jako 15 % ze základu, to je hodnoty odebrané věci, což při základu ve výši 1 224 000 Kč představuje odměnu exekutora ve výši 183 600 Kč. Dále exekutor mezi náklady exekuce zahrnul paušální náhradu hotových výdajů s výkonem exekuční činnosti ve výši 3 500 Kč dle § 13 odst. 1 vyhlášky č. 330/2001 Sb., exekutorský tarif, náhradu za doručení písemností osobně exekutorem dle § 15 téže vyhlášky ve výši 50 Kč a náklady za vypracování znaleckého posudku znalkyní Moulíkovou ve výši 41 604 Kč dle § 13 odst. 5 ex. tarifu. Takto stanovená částka byla navýšena o 21 % DPH. Náklady oprávněného stanovil

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kroftová.

soudní exekutor podle § 7, § 11 odst. 2 písm. e) a § 13 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) a v odůvodnění přezkoumávaného příkazu uvedl, za jaké konkrétní úkony právní služby byly náklady oprávněného stanoveny. Ty včetně DPH činí částku 150 318,30 Kč.

6. Povinný na straně 2 podaných námitek zopakoval své přesvědčení o zjevné podjatosti soudního exekutora, na straně 6 svého podání uvedl dále, že z postupu soudu i exekutora je nutné dovodit jejich absolutní nevůli zabývat se argumentací povinné, a kromě osobního zaujetí není zřejmé najít jiný důvod k tomu, aby se soud přiklonil k závěrům znaleckého posudku, který je označen za naprosto chybný jiným odborníkem. Soud vyzval dne 22. 1. 2026 povinného, aby uvedl, zda v rámci podaných námitek proti příkazu k úhradě nákladů exekuce míní vznést námitku podjatosti soudního exekutora či exekučního soudu. Na tuto výzvu, která byla zástupkyni povinného doručena dne 26. 1. 2026, povinný nějak nereagoval. O tom, že soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb, není vyloučen z vedení této exekuce, bylo již rozhodnuto výrokem I. usnesení tohoto soudu č.j. 74 EXE 3558/2016-739 ze dne 9. 6. 2025, a exekučnímu soudu nejsou v tomto směru známy žádné nové skutečnosti, pro které by byl důvod se od tohoto pravomocného rozhodnutí odchýlit. Ani sám exekuční soud se necítí být ve věci podjatým ve smyslu § 14 a následující o.s.ř., neboť vyřizující soudce nemá k účastníkům tohoto exekučního řízení, k jejich zástupcům ani k soudnímu exekutorovi či k samotné věci žádný poměr, který by měl být důvodem pochybností o nepodjatosti soudce. Poměr soudce k věci i k dotčeným osobám, které se řízení účastní, je pouze pracovní, vyplývající z vyřizování této věci.
7. Otázkou odbornosti znalkyně Hany Moulíkové se exekuční soud zabýval již v rámci svého usnesení č.j. 74 EXE 3558/2016-739 ze dne 9. 6. 2025, v odstavci č. 7 odůvodnění, v němž soud dále také vysvětlil, z jakého důvodu není dle jeho názoru znalec Ing. Jan Zdražil oprávněn provést s ohledem na svoji odbornost ocenění předmětu této exekuce. Soud také ve výroku II. citovaného usnesení rozhodl o tom, že znalkyně není vyloučena z podání znaleckého posudku v tomto exekučním řízení. Námitkami povinného, které se v jeho podání ze dne 31. 10. 2025 vztahují k těmto již vyřešeným otázkám, se proto exekuční soud znovu nezabýval, včetně toho, jaký by měl být dle povinného případně kontakt mezi oprávněným a znalkyní (v tomto směru povinný neuvedl žádné nové konkrétní skutečnosti, které by měly podjatost znalkyně zpochybnit), jakým způsobem byla znalkyně ustanovena či exekutorem kontaktována a jaká byla mezi nimi komunikace. V citovaném usnesení se již exekuční soud v odst. 11 odůvodnění vypořádal také s otázkou, z jakého důvodu nelze přihlídnout k vyjádření společnosti Pricewaterhouse Coopers, na které povinný v projednávaných námitkách znovu odkazuje.
8. Výrokem III. usnesení č.j. 74 EXE 3558/2016-739 ze dne 9. 6. 2025 exekuční soud zrušil předchozí příkaz k úhradě nákladů exekuce vydaný soudním exekutorem dne 18. 3. 2025, č.j. 176 EX 4108/16-295 a věc vrátil soudnímu exekutorovi k dalšímu postupu. V odst. 10 odůvodnění tohoto rozhodnutí exekuční soud uvedl, že v rámci dalšího řízení by se znalkyně měla vypořádat s námitkami povinného v podání ze dne 8. 4. 2025 (námitky proti předchozímu příkazu k úhradě nákladů exekuce) v tom směru, z jakého důvodu znalkyně vycházela při ocenění předmětu exekuce z čistého výnosu z prodeje časopisu bez zohlednění nákladů na jeho výrobu, distribuci atd., s tím, že znalkyně by měla podrobně vysvětlit, z jakého důvodu nebyla z její strany použita metoda diskontovaných peněžních toků ve smyslu § 17 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, znalkyně měla v dalším řízení také blíže vysvětlit výši použitého snížení o součinitel rizik 15 % a výši použitého snížení o 20 % odpovídající nestálým či rizikovým faktorům (na straně 15 a 16 posudku) a rovněž to, že ocenění bylo provedeno na základě ceny dvojčísla časopisu ve výši 48 Kč a nikoliv z ceny za běžné měsíční vydání časopisu Turista, jehož cena v posudku uvedena nebyla.

Exekuční soud v rámci tohoto svého rozhodnutí rozhodně nekonstatoval, že je nutné v rámci vypracování ceny přihlédnout i k výdajům, jak uvádí povinný na straně 5 podaných námitek.

9. Pokud se jedná o otázky, které exekuční soud vymezil v odst. 10 odůvodnění usnesení ze dne 9. 6. 2025, č. j. 74 EXE 3558/2016-739, jak byly soudem nyní citovány výše, má exekuční soud za to, že znalkyně doplnkem znaleckého posudku ze dne 12. 9. 2025 tyto otázky přesvědčivě vysvětlila. Znalkyně odůvodnila použité metody ocenění předmětu exekuce, včetně toho, že použila výnosovou metodu s reálným kauzálním promítnutím užitnosti po sledované období, postup zvolila takovým způsobem, aby byl přiléhavý účelu a smyslu, ke kterému byl znalecký úkol vázán a tedy ocenění pro potřeby exekučního řízení, a vysvětlila také z jakého důvodu při ocenění použila čistý výnos z prodeje časopisu bez zohlednění nákladů na jeho výrobu, při snížení dané částky o součinitel rizik ve výši 15 %, který pokrývá predikovanou odchylku způsobenou nestálými či rizikovými faktory a který byl stanoven kvalifikovaným odhadem znalkyně. Znalkyně též vysvětlila, z jakého důvodu v tomto ohledu nepoužila metodu diskontovaných budoucích ročních čistých výnosů ve smyslu § 17 zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, a upřesnila, že cena jednotlivého čísla časopisu Turista činila 48 Kč za samostatné číslo i dvojčíslo. Znalkyně již v původním posudku vymezila databázi jako strukturovaný soubor dat, který je organizován tak, aby umožňoval efektivní ukládání, vyhledávání, aktualizaci a správu informací, v doplnění posudku na straně 5 uvedla, že použití označení seznam a databáze lze pro potřeby posudku označit za synonyma, když slovo seznam označuje soupis nějakých informací či dat, a databáze -pokud je seznam dat veden elektronicky, označuje strukturovaný soubor dat. Znalkyně na straně 14 posudku vysvětlila, že daná databáze se základními údaji o jménu, příjmení a kontaktní adrese předplatitelů je způsobilá k realizaci ekonomického prospěchu, a v posudku a jeho doplňku logicky a přesvědčivě odůvodnila svůj postup při stanovení ceny oceňované věci. Exekuční soud je toho názoru, že znalkyně takto ocenila věc, která byla předmětem této exekuce, a proto soud dospěl k závěru, že z tohoto znaleckého posudku a jeho upřesnění bylo možné vycházet jakožto podkladu pro rozhodnutí o nákladech tohoto exekučního řízení, jak to učinil soudní exekutor. Soud v tomto směru také odkazuje na své usnesení č.j. 74 EXE 3558/2016-739 ze dne 9. 6. 2025, ve kterém již exekuční soud posudek této znalkyně jako důkaz hodnotil a na svých závěrech soud nadále setrvává.
10. Povinný soudu dne 15. 12. 2025 předložil znalecký posudek Ing. Eduarda Šatry, MBA, znalce z oboru ekonomika, odvětví určování hodnoty know-how, goodwillu a obchodního tajemství ze dne 15. 12. 2025, č. 094212/2025, jako v podstatě oponentní znalecký posudek. Soud při hodnocení tohoto znaleckého posudku i posudku znalkyně Moulíkové postupoval dle § 132 a § 127 o.s.ř. tak, že nehodnotil odborné závěry znalců, ale to, zda jsou náležitě odůvodněny a podloženy obsahem nálezu, zda znalec hodnotil všechny skutečnosti, k nimž bylo třeba přihlédnout, a zda odůvodnění odpovídá pravidlům logického myšlení (srovnej rozhodnutí NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1810/2009). Oba posudky soud hodnotil zásadou volného hodnocení důkazů dle § 132 o.s.ř. a hodnotil je proto i v souvislosti s dalšími důkazy, které jsou obsahem soudního spisu a spisu exekutora v této věci (srovnej rozhodnutí NS ČR sp. zn. Cdon 24/94, Rc 33/1995), aniž by soud pochybnosti o případné správnosti znaleckého posudku nahrazoval vlastním názorem (rozhodnutí NS ČR sp. zn. 21 Cdo 1182/2016). V případě posudku znalce Šatry dospěl soud k závěru, že tento znalec disponoval odborností pro ocenění předmětu vedené exekuce, soud však dospěl k závěru, že tento posudek nelze použít jako podklad pro rozhodnutí soudního exekutora a exekučního soudu o nákladech tohoto exekučního řízení, neboť znalec dle názoru soudu nehodnotil všechny skutečnosti, k nimž bylo třeba přihlédnout, a to patrně i z toho důvodu, že vycházel primárně ze skutečností, které mu sdělil povinný, a neměl k dispozici veškerý spisový materiál. Znalec Šatra popsal rozdíly mezi pojmy databáze předplatitelů a seznam předplatitelů, na straně 17 svého posudku uvádí, že předmětný

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kroftová.

seznam předplatitelů nevznikl a nebyl vytvořen za účelem generování výnosů z prodeje časopisu Turista a práce s předplatiteli a nebyl za tímto účelem v období od data ocenění, tedy od 2. 9. 2016 do doby jeho předání v období srpen až září 2018, použit, a jak dle znalce nepřímě vyplývá z uvedených zdrojů při vydávání a prodeji časopisu Turista, včetně prodeje předplatitelům, jak do konce roku 2016 tak v roce 2017 byla používána standardní databáze, seznam tedy nebyl používán pro distribuci předplatitelům do doby jeho předání (srpen-září 2016). Z uvedeného podle názoru znalce vyplývá, že k datu ocenění nebyl seznam spojen s výnosovým potenciálem a očekáváním výnosů a nebyl za tímto účelem vytvořen. Pokud nehmotné aktivum nemá výnosový potenciál ani s ním není spojen předpoklad jeho očekávání, nemůže být podle názoru znalce rovněž předmětem licenčních obchodů a tedy oceněn výnosovým přístupem. Tržní potenciál a hledanou tržní hodnotu předmětného seznamu je dle znalce možné hledat na úrovni seznamu zákaznických kontaktů zahrnující jména a poštovní adresy, kdy v tomto smyslu plnil seznam funkci evidenční. S výnosy je dle znalce naopak spojená databáze předplatitelů, pro jejichž ocenění by byl vhodný výnosový přístup. Oceňovaný seznam může být dle tohoto znalce s ohledem na obsah a strukturu informací realizován na trhu samostatně v podobě seznamu potenciálních zákazníků k oslovení, znalec pak při zohlednění jednotkové ceny za kontakt stanovil tržní hodnotu seznamu v rozpětí 7 320 Kč až 9 150 Kč.

11. Soud je toho názoru, že předpoklad znalce, že předmětný seznam předplatitelů nevznikl a nebyl vytvořen za účelem generování výnosů z prodeje časopisu Turista, neodpovídá obsahu spisu. Již z vykonávaného exekučního titulu, který je součástí spisu Městského soudu v Praze sp. zn. 21 Cm 20/2016, vyplývá, že návrh na vydání vykonávaného předběžného opatření byl oprávněným podán pro spor vzniklý mezi účastníky související s nekalosoutěžním jednáním povinného, který byl na základě smlouvy o spolupráci zhotovitelem časopisu Turista. Důvodem pro podání návrhu na vydání předběžného opatření byla skutečnost, že povinný, respektive na něj napojené osoby, hodlaly dle názoru oprávněného využít známosti a proslulosti časopisu Turista a získat čtenáře tohoto časopisu pro sebe. Oprávněný neměl k dispozici úplný seznam předplatitelů, když předplatné jeho časopisu zajišťovala tehdy společnost SEND Předplatné, s.r.o., která nárok oprávněného na využití databáze předplatitelů zpochybnila s odůvodněním, že smluvní vztah má s povinným, nikoliv s oprávněným, a povinný výzvy oprávněného k vydání seznamu předplatitelů odmítl s argumentem, že žádný takový seznam od oprávněného při vzniku spolupráce neobdržel, že ho vytvořil a udržoval na své náklady on sám. Naproti tomu oprávněný byl přesvědčen o tom, že seznam předplatitelů časopisu Turista, respektive čtenářská základna časopisu, náleží jemu jako vydavateli časopisu a povinnost vydat seznam předplatitelů odůvodnil mimo jiné nutností zajistit předplatné pro rok 2017, tj. potřebou předat seznam subjektu, který bude předplatné zajišťovat. Oprávněný se rovněž obával, že povinný databázi předplatitelů využije, aby oslovil čtenáře oprávněného a nabídl jim předplatné svého časopisu, respektive že seznam předplatitelů poskytne novému vydavateli nového časopisu povinného. Návrh na vydání předběžného opatření oprávněný podal Městskému soudu v Praze dne 2. 9. 2016 a podle stavu k tomuto dni také měl být oprávněnému seznam předplatitelů vydán na základě exekučního titulu, který byl vydán dne 9. 9. 2016 a soud v něm uzavřel, že smyslem návrhu je, aby oprávněný měl k dispozici údaje o svých předplatitelích, odůvodněná je totiž obava oprávněného, že by vzhledem k situaci, kterou popisuje a kterou osvědčil předloženými listinami, pro své předplatitele vůbec nemohl zajistit distribuci časopisu v roce 2017 a nemohl by tudíž nově vydávanému časopisu povinného konkurovat. Listinami předloženými oprávněným sice není dle soudu osvědčeno, kdo celý seznam předplatitelů vytvořil, je z nich však zřejmé, že taková databáze byla vytvořena pro oprávněného (ostatně základem databáze nepochybně byl seznam jeho členů), respektive v zájmu distribuce časopisu vydávaného oprávněným, a skutečnost, že povinný jako konkurent žalobci v přístupu k takovému

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kroftová.

seznamu brání, by mohlo být v řízení ve věci samé posouzeno jako jednání, které není v souladu s dobrými mravy hospodářské soutěže. Exekuční titul ve formě předběžného opatření byl následně potvrzen rozhodnutím odvolacího soudu ze dne 31. 1. 2017.

12. Povinný v tomto exekučním řízení již v podání ze dne 2. 12. 2016, kterým navrhl zastavení exekuce, namítal, s poukazem na obsah svého odvolání proti vydanému exekučnímu titulu, že oprávněný není ochoten zaplatit povinné za vytvořenou databázi žádnou částku a má za to, že ta bude předána na základě předběžného opatření oprávněnému bezplatně, a povinný následně nebude moci získat žádnou úhradu. Oprávněný ve svém podání ze dne 16. 1. 2017 opětovně akcentoval svoji obavu, že povinný zneužije seznam předplatitelů ve svůj prospěch, eventuálně ve prospěch nového časopisu „Na cestu“, a to s ohledem na nekalosoutěžní jednání povinného, měl za to, že seznam předplatitelů dle všech předložených dokumentů náleží výhradně oprávněnému a mělo by být zajištěno, aby mu byl co nejdříve vydán. Povinný i v dalších svých podáních zdůrazňoval (např. návrh na odklad exekuce ze dne 24. 11. 2016), že provedením exekuce by mu vznikla škoda, protože by byl nucen předat bezplatně oprávněnému informace, na které nemá oprávněný žádné právo. Tato situace by přitom byla nevratná, protože oprávněný by si mohl pořídit bezplatně databázi klientů, kteří nemusí být jeho předplatiteli pro rok 2017, a s touto databází nakládat bez toho, aby uhradil povinnému jakoukoliv částku za pořízení takové databáze. V podání ze dne 2. 12. 2016 (návrh povinného na zastavení exekuce) povinný v této argumentaci pokračoval, kdy uvedl, že seznam předplatitelů časopisu Turista vytvořil a udržoval povinný sám na své náklady, oprávněný se na něm žádným způsobem ani finančně nepodílel a povinný nespatřuje žádný důvod, proč by měl zmiňovaný seznam připadnout oprávněnému, když vytvoření seznamu nebylo ujednáno ani ve smlouvě o spolupráci. Ve své argumentaci povinný pokračoval ve stejném duchu také v podání ze dne 14. 6. 2017, kterým navrhl odklad výkonu exekuce a mimo jiné v něm neuvedl, že v případě realizace exekuce je dán extrémní nepoměr škody, která vznikne povinnému, naopak oprávněnému žádná škoda nevznikne, neboť předmětný seznam nemá žádný vliv na fungování jeho časopisu v roce 2017, zatímco případné vydání seznamu, jak je povinným veden, by znamenalo nenávratné poškození povinného, když oprávněný by se tak snadno dostal k tomu, co učinil předmětem samotné žaloby, seznam je plně ve vlastnictví povinného a povinný znovu zopakoval, že oprávněný není schopen a ochoten za vytvořenou databázi zaplatit žádnou částku. V závěru podání ze dne 7. 9. 2017 (odvolání povinného) povinný uvedl, že výkon exekuce by způsobil naprosto fatální škodu pro povinného. Následně povinný v podání ze dne 24. 10. 2018 sdělil exekučnímu soudu prostřednictvím své právní zástupkyně, že v příloze svého podání zasílá databázi požadovanou v předběžném opatření, má za to, že databáze v tomto rozsahu je pro zajištění předplatného naprosto nepoužitelná a zbytečná, hodnota databáze je dle jeho názoru cca 1 000 000 Kč, když její zhotovení o vedení stálo povinného cca 80 000 Kč ročně, a tímto krokem vznikla povinnému škoda ve výši 1 000 000 Kč, kterou bude po oprávněném požadovat uhradit.
13. Z těchto stanovisek účastníků a jejich sdělení, jak byla v průběhu této exekuce a v souvislosti s vydáním exekučního titulu prezentována, vyplývá, že oprávněný i povinný vnímali velmi intenzivně obchodní potenciál a hodnotu údajů, které měly být předmětem daného seznamu předplatitelů. Daný seznam přímo souvisel s podnikatelskou činností účastníků, což platí ještě silněji v případě povinného, u něhož lze z toho důvodu předpokládat, že byl schopen velmi fundovaně odhadnout hodnotu předmětného seznamu. Seznam byl zjevně i podle jeho stavu ke dni 2. 9. 2016 veden a zhotoven právě za účelem dosažení výnosů prostřednictvím hospodářské činnosti, která spočívala ve vydávání předmětného časopisu Turista. Stanoviska povinného citovaná výše, kdy povinný dokonce i sám stanovil svým odhadem cenu vymáhané věci, a také reálný procesní postup povinného v této exekuci, kterým se povinný i za použití v podstatě obstrukčních prostředků snažil zabránit vydání předmětného seznamu oprávněnému, a to ještě i v roce 2017, jsou v příkrém

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kroftová.

rozporu se závěry znalce Šatry o ceně předmětu exekuce v rozsahu 7 320 Kč až 9 150 Kč. Lze si jen obtížně představit, že by se povinný pro věc takto nízké hodnoty snažil za vynaložení jistě nemalých nákladů na své právní zastoupení zbránit provedení exekuce. Oprávněný nepochybně chtěl získat seznam předplatitelů právě za tím účelem, aby mohl zejména do konce roku 2016 navázat na svoji dosavadní činnost ve vydávání časopisu Turista i po datu 31. 12. 2016 za použití seznamu stávajících předplatitelů (patrně jejich oslovením či jiným vhodným způsobem), a není patrné, proč by takové využití předmětného seznamu mělo být zcela vyloučeno. V tomto kontextu se nejví jako rozhodné, v jaké podobě by byl seznam předplatitelů oprávněnému vydán, tedy zda v písemné či elektronické podobě (konkrétní forma nebyla v exekučním titulu ani výslovně stanovena), ani striktní rozlišení na seznam a databázi, když i povinný připustil, že by si oprávněný ze seznamu mohl databázi vytvořit, a také sám povinný termíny seznam a databáze v některých svých podáních zaměňuje. Postup povinného, který se předání seznamu oprávněnému od vydání exekučního titulu i v průběhu této exekuce intenzivně bránil, naznačuje, že právě tomuto dalšímu podnikání oprávněného se mohl povinný snažit nevydáním seznamu zabránit nebo jej alespoň ztížit či použít v rámci své vyjednávací taktiky. Skutečnost, že seznam nebyl k plánované činnosti oprávněným použit, a to zejména do konce roku 2016, vyplývá z toho, že seznam nebyl povinným oprávněnému ve lhůtě podle exekučního titulu vydán, taková okolnost však nemůže jít k tíži oprávněného. Soud poukazuje také na vyjádření jednatele povinného při jednání exekučního soudu dne 10. 10. 2018, jak je citováno v usnesení exekučního soudu ze dne 19. 12. 2018, č.j. 74 EXE 3558/2016–341, že časopis Turista byl standardně předplácen na celý kalendářní rok, eventuálně na půl roku. V době, kdy měl být seznam vydán, by zachycoval aktuální předplatitele časopisu s předplatným do konce kalendářního roku, po datu 2. 9. 2016 mohl být do konce roku 2016 rozšířen pouze o předplatitele, kteří si časopis předplatili již pro kalendářní rok 2017, seznam předplatitelů pro rok 2016 jako určitá základna pro další činnost oprávněného však zůstával neměnný a tak by s ním mohl oprávněný také nakládat. Veškeré tyto okolnosti daného konkrétního případu znalec Šatra ve svém posudku nezohlednil, když ani neměl k dispozici obsah celého spisu vedeného v této věci, a závěry jeho posudku s ohledem na výše uvedené proto nevyznívají věrohodně a nejsou v logickém souladu s ostatními skutečnostmi, které v tomto řízení vyšly najevo, popřípadě jim závěry tohoto posudku přímo odporují. Naopak v kontextu shora popsanych skutečností a konkrétních stanovisek účastníků vztahujících se k předmětu dané exekuce považuje soud za přesvědčivé závěry posudku znalkyně Moulíkové, jehož závěry soud považuje za logicky odůvodněné a přesvědčivé, obsah posudku soud hodnotí jako souladný i s dalšími skutečnostmi, které byly v rámci exekučního řízení zjištěny. S ohledem na dřívější vyjádření povinného se jeho současný postup jeví spíše tak, že se snaží účelově dovodit nižší cenu předmětu exekuce za účelem snížení nákladů řízení. K posudku znalce Šatry lze mít ještě jednu významnou výtku, že znalec k svému posudku jako přílohu nepřipojil vyjádření společnosti DirectData s.r.o. (viz strana 27 posudku), které si měl sám vyžádat, a přesný obsah tohoto sdělení tak nelze ověřit, stejně jako zdroje z databáze znalce, které znalec blíže nespecifikuje, vychází však z nich pro stanovení svého ocenění. Podklady znalce, ze kterých vycházel při stanovení výsledného posouzení proto nelze fakticky ověřit. Ze všech těchto důvodů má soud za to, že soudní exekutor postupoval správně, pokud ze závěrů znaleckého posudku znalkyně Moulíkové vycházel pro své rozhodnutí.

14. Povinný své námitky nesměroval vůči jednotlivým úkonům právní služby, které byly zástupcem oprávněného v rámci tohoto exekučního řízení poskytnuty a soudním exekutorem uvedeny v napadeném rozhodnutí, a exekuční soud proto v tomto směru vycházel z napadeného rozhodnutí soudního exekutora. Samotný výpočet náhrady za jeden úkon právní služby byl exekutorem proveden správně podle § 7 a § 11 odst. 2 písm. e), odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) a § 13 této vyhlášky v případě režijních paušálů. Exekuční soud rovněž akceptoval postup

soudního exekutora, který vycházel z ceny předmětu exekuce stanovené znalkyní k roku 2016, tedy ve výši 1 124 000 Kč, a nikoliv z vyšší částky 1 326 000 Kč, která by dle znalkyně představovala hodnotu předmětu exekuce k roku 2018. Oprávněný tento postup exekutora nenapadl a k námitkám povinného by ani nebylo možné postupovat v neprospěch povinného a vycházet z vyšší částky jako základu pro stanovení výše nákladů. Stanovení náhrady nákladů oprávněného v napadeném příkazu proto soud shledal jako věcně správné a odpovídající ust. § 87 odst. 2 e.ř.

15. Pokud se jedná o náklady exekuce představující odměnu a náklady soudního exekutora, ty soudní exekutor stanovil dle § 87 odst. 4 e.ř. jako svoji odměnu dle § 8 vyhlášky č. 330/2001 Sb. (exekutorský tarif) ve výši 15 % ze základu, kterým byla hodnota odebrané věci v částce 1 224 000 Kč. Odměnu tak stanovil soudní exekutor správně v částce 183 600 Kč. Ohledně odměny soudního exekutora však exekuční soud shledal existenci výjimečných okolností pro její snížení ve smyslu nálezu Ústavního soudu ČR, sp. zn. II. ÚS 2029/22 ze dne 26. 6. 2023, a to s ohledem na průtahy soudního exekutora v daném exekučním řízení, jak je shledal také Městský soud v Praze v rozsudku č.j. 17 Co 223/2024-254 ze dne 14. 11. 2024 v rámci řízení, v němž se povinný domáhal vůči České republice finančního zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou v souvislosti s nesprávným úředním postupem ve formě nepřiměřené délky této exekuce. Průtahy byly soudem v uvedeném řízení shledány v tom, že exekutor od září 2019 nebyl schopen rozhodnout o nákladech exekuce, kdy druhý příkaz k úhradě nákladů exekuce vydal až dne 23. 11. 2023. Z důvodů těchto průtahů na straně exekutora, které představují jeho významné pochybení při provádění exekuce (viz bod 18 odůvodnění nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. II. ÚS 2029/22), shledal exekuční soud jako důvodné snížení odměny soudního exekutora v tomto exekučním řízení o 10 %, tedy na částku 165 240 Kč. Exekuční soud naproti tomu neshledal pochybení v postupu exekutora, které dle povinného spočívalo v tom, že soudní exekutor neposkytl povinnému kopii exekučního spisu či neumožnil povinnému přístup do elektronické formy spisu zasláním funkčního odkazu. Exekuční soud vychází z toho, že žádná taková povinnost soudnímu exekutorovi není zákonem ukládána, naopak povinnému nic nebránilo v tom, aby do spisu exekutora nahlédl osobně v sídle soudního exekutora. V ostatních položkách nákladů exekuce soud vycházel z toho, jak byly správně stanoveny soudním exekutorem. Z těchto důvodů přistoupil exekuční soud ke změně výroku I. napadeného příkazu k úhradě nákladů exekuce v části týkající se výše odměny exekutora, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení, jinak exekuční soud napadený příkaz k úhradě nákladů exekuce jako věcně správný potvrdil. Exekuční soud dále sám rozhodl o náhradě nákladů řízení o námitkách povinného vzniklých oprávněnému, a to analogickým postupem dle § 224 odst. 1, 2 o.s.ř., neboť exekuce je již v samotném závěru a další náklady oprávněného již nemusí vzniknout. Tento postup je v souladu i s principem procesní ekonomie, neboť jinak by exekutor musel k těmto nákladům oprávněného vydat nový příkaz k úhradě nákladů námitkového řízení, proti kterému by účastníci mohli podat nové námitky, a tím by mohl vzniknout nekončící řetěz rozhodování o námitkách. Tyto náklady soud stanovil jako odměnu právního zástupce za vyjádření oprávněného ze dne 22. 12. 2025 v částce 6 610 Kč (soud vycházel ze stejného základu pro stanovení odměny jako exekutor), dále 1 režijní paušál po 450 Kč a 21% DPH, po zaokrouhlení celkem 8 543 Kč.
16. Soud dodává, že nemá za to, že by vedení této exekuce mělo být vůči povinnému šikanózní, jak povinný namítá. Byl to právě povinný, který se od počátku této exekuce snažil zmařit její provedení podáváním opakovaných návrhů na odklad a zastavení exekuce, které byly exekučním soudem i odvolacím soudem zamítány, a tím docházelo zejména v počáteční fázi vedení této exekuce k oddálení doby jejího provedení a k prodloužení řízení, jak také konstatoval Městský soud v Praze ve výše citovaném rozhodnutí. Argument, že oprávněný měl předmět exekuce k dispozici před jejím zahájením, již byl exekučním soudem řešen již v usnesení č.j. 74 EXE 3558/2016- 407 ze dne 28. 2. 2019, a soud se jím proto nebude znovu zabývat. Soud pouze dodává, že povinný v počátku

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kroftová.

exekuce ve svých návrzích toto tvrzení nevznesl, přestože by mohlo být relevantním důvodem pro zastavení exekuce. Samotné podání exekučního návrhu je realizací procesního oprávnění osoby oprávněné z exekučního titulu a jako takové je ani nelze posuzovat jako šikanózní. Soud zdůrazňuje, že otázka povinnosti povinného k úhradě nákladů tohoto exekučního řízení již byla pravomocně vyřešena dřívějšími rozhodnutími soudů, zejména pak usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 6. 2019 č.j. 13 Co 136/2019-510, na které odkazoval oprávněný, a v tomto námitkovém řízení již proto není prostor tuto otázku znovu otevírat.

17. Ve všech těchto důvodů rozhodl exekuční soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustný opravný prostředek.

Plzeň 12. 2. 2026

Mgr. Petr Strejc v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kroftová.